

[Transcript] Historia.nu med Urban Lindstedt / Mao Zedongs väg till makten i Kina (del 1, nymixad repris)

Lyssna på senaste avsnittet av Historianus systerpödd.
Harrysons dramatiska historia om romarikets många fascinerande tjejsare.
Sen har vi Nero. Man har omvärderat även honom.
Man menar att han har följat armen.
Allt blev störtad och sen stackade man skit om honom efteråt.
Hade han brytt sig mer om armen så hade han stått ut kvar.
Du hör avsnittet på www.historiapunkt.nu.
Eller därpåddar finns.
Varsågod.
Varsågod.
Mar och själv var ju onäkliga väldigt skicklig person när det gällde
att utmanövera motståndar, sätta folk mot varandra
och komma upp på toppen i slutändan.
Han var en maktmännisk.
Historianu är poddkasten om människor och händelser som förändrade världen.
Programledare är Urban Lindstedt.
Mauser Dong födde sitt välbär att bonde hem och var en angrundan
av det kinesiske kommunistpartiet 1921.
Han kom att inleda denna kunskap.
Han kom att inleda sin väpnade kamp 1927 i sin egen hemprovins Henan.
Mauser Dong blev den obestriddiga ledaren i Kina under nästan tre decennier.
Han kom att ställa den marxismen som utgick från industriarbetarna
genom att grunda sin revolution på bönderna.
Det här är den första delen av två om Mauser Dong.
Den kommunistiska diktatom som fortfarande inspirerar revolutionära
grillarörelser runt om i världen.
Hans Hägerdahl är professor i historia med inriktning på Öst och Sydostasien
vid Linnéa universitetet i Växjö.
Han har bland annat skrivit boken Kinas ledare 1912 till 2012.
Välkommen.
I dag ska vi prata om Mauser Dong.
För att man över taget ska förstå honom så känns det väl att man måste
någonstans vara med.
Hur skulle du beskriva det kinesiska samhället i början av 1900-talet?
Början av 1900-talet var när den tid när Mauser Dong var barn
och tonåring kan man säga.
Det här var en väldigt... Vad ska man säga?
En tid av stora förändringar i Kina på början av 1900-talet.
Det var en tid av stora förändringar i Kina på början av 1900-talet.
Det var stora förändringar i Kina på många sätt.
Därför att det gamla samhället började ojämpligt att vittra sönder.
Det gamla tjejseliga administrativa systemet.
De gamla lärdomsidealen förslog inte längre.

Det gamla mandarinsystemet funkade helt enkelt inte inför de utmaningar som det kinesiska samhället ställdes inför.

Det är väl egentligen ett samhälle som har varit på dekis i många år?

Man kan säga att man börjar se svaghetstecken i den kinesiska tjejsastaten.

En bit in på 1800-talet.

Det här kommer att accentueras efter att Kina börjar leda militära nederlag mot västmakterna från opiumkriget och framåt.

Det här leder till förfärliga föredmjukelser som sitter djupt i bildade kinesers skäla.

Den civilisation som man tog som förgivet att den var överlägsen och att den var den centrala kulturen.

Att den inte riktigt förslog längre.

Man såg att allt som inte hörde till den kinesiska kultursfären var per definition barbari.

Nu visar det sig att vi måste kanske ändå lära oss en del från västländerna.

Det är en väldigt spännande tid också, början av 1900-talet.

Vi tänker oss de kulturella och filosofiska och politiska klassikerna i en västerländsk kontext.

Shakespeare, Byron, Hegel, Marx, Voltaire och vartannat.

Bildade kineser tidigare hade fullständigt struntat de här figurerna.

De kunde inte ens läsa dem, för de fanns inte i översättning.

Nu runt förra segelskiftet, ungefär kring början av 1900-talet.

Nu kommer många av de här klassikerna i översättning i ett höj.

Det blev ett smörgårdsbord, en ganska fantastisk smörgårdsbord.

Spännande filosofer, statsvetare och politiker.

George Washington och Karl Marx och så vidare.

Man börjar ta till sig.

Man är intresserad av de västländska idéer.

Det är ett kontrasternas samhälle vid den här tiden.

Det finns stora grupper som först inte kan läsa och skriva.

Men även bland de bildade, de intellektuella, finns det olika skarteringar.

De som anser att man måste försöka att bejaka det moderna som västlandet har kommit med och se lite grann på de kulturella och politiska vetenskapliga förebilderna för det västländska civilisationen.

Det finns andra som har en mer konservativ inriktning och vill hålla kvar vid det gamla traditionella kejsarsystemet.

Så det finns alla skarteringar.

Man måste också, vid den här tiden, titta på Japan-

som har genomgått en av snabbaste moderniseringsprocesserna i världen.

Ja, och Japan är mycket viktigt i det här sammanhanget.

I början av 1900-talet är det väldigt många kineser från några lunda rika familjer.

De får tillfälle att komma till Japan för att utbilda sig.

Där är ibland många av de ledande politikerna-
som kom att ange takten för Kinas 1900-talspolitik.
Dock inte ma och själv.
Sen har vi den västländska kolonialismen här i Kina också.
Hur länge har det pågått att man har haft handelsavtal och grejer då?
Det börjar i princip med opiumkriget runt 1840.
Engelsmänna skaffar sig i sin första koloni, Hongkong-ön.
Sen kommer Kina att lida militära nedslag mot västmakten-
och även så småningom mot Japan.
Det är ju inte jättestora områden som kommer att försvinna-
från det kinesiska tjejsadömmet.
Det är ju mindre områden som Hongkong-
och en del konsumtionsområden-
i städer som Shanghai, där europeerna kommer att dominera.
Tyskarna har satt sig fast i Shang-Dong, Halvön.
Tibet har börjat glida ifrån Kina-
och knyta sig med till brittiska intressen.
Ryssarna har starka intressen i Manchuriet, uppe i Nordöst-
och även i Xinjiang, i kinesiska centralasen.
Rent formellt är det inte så stora områden som kommer att avstyckas-
men ändå kommer det att upplevas som en oerhört förutmjukelse-
för bildade kineser.
Men det består mycket i att man uppfattar sig själv som överlägsen?
Ja, i det längsta är det många bildade kineser som fortsätter-
och hävdar den här uppfattningen att deras civilisation är den enda-
kan man säga riktiga civilisationen.
Även om babarerna är tekniskt avancerade är de även babar.
Men det här börjar alltså lyckas upp till en självbild-
som kommer att spricka upp undan för undan.
Med beef patties, geschmolzenad cheese och nog mer legendära Big Mac-sauce.
Frischa, saftiga, ännu mer.
Nu provar Big Mac nur med McDonalds.
Hur fattiga var den vanliga bonden med den här tiden då?
Ja, det fanns ju alla varianter.
Man brukar ju föreställa sig att de kinesiska massorna var oerhört fattiga-
att de levde vid svält i den här tiden.
Men det var ju inte så svårt att göra det.
Det var inte så svårt att göra det.
Det var inte så svårt att göra det.
Det var oerhört fattiga att de levde vid svältgränsen under 1800-talet-
och första hälften av 1900-talet.
Men samtidigt så skilder det sig nog ganska mycket från Nord- och Syde-Kina.
Enligt Stortland.

Ja, det är ett Stortland precis.

Det beror nog på lite grann vad nånstans man kommer.

Men visst alltså att tjejsamakten började tappa greppet.

Man hade svårt att hantera svältkatastrofer.

Tidigare under den här sista tjejsa-dynastin-ching-

hade man ibland kunnat avhjälpa svältkatastrofer-

genom att man hade stora förråd och effektiv nödhjälp-

om att det här började fallera under andra hälften av dynastin.

Så dynastin kunde inte riktigt leverera.

Det var ju en försvarande faktor också i folks ögon-

att dynastin egentligen inte var kinesisk eller hans kinesisk.

När sista tjejsa-dynastin-

kom ursprungligen från Manchuriet.

Den var väl i princip som en naturaliserad kinesisk?

Det var egentligen kanske inte så mycket värre än att det brittiska-kungahuset här stammade från Tyskland.

Tjejsan har pratat om kinesiska.

De hade kinesiska namn och titlar.

Men det fanns vissa symboliska saker-

som gjorde att de skilder sig lite grann från den hans kinesiska majoriteten.

Så det var nånting som stack folk i ögonen-

just det att de hade ett utländspåbåd-

och att dynastin hade kommit till gennämnd främmande äreövring.

Början på 1900-talet är i alla fall i Europa en väldigt revolutionär tid.

Vi har ju Bårdseviken att ha makten 1917-

men det här föregås ju av ganska mycket politisk aktivitet runt om i Europa.

Hur spiller de här idén över också till Kina-

om den revolutionära tänkandet tidigt, eller kom det senare?

Ja, det börjar, kan man säga, i de sista åren av 1800-talet.

Det är så att tidigare har de kinesiska rikemännen-haft en mycket mer urban, lantlig prägel.

Men efter de stora uppråden som rasar under 1800-talet-så kommer det att driva in mot städerna.

Så vi får en mycket mer utpräglad statskultur.

Och framför allt i kuststäderna så kommer det nya idéer att sippra in.

Och även utlands kineser har en stor roll här.

Det finns kineser som bor på olika håll i världen.

Syröst, Asien, Amerika, Hawaii med mera och mera.

Och de har en viss betydelse som åderivar...

Är de en maktgrupp, eller är de väl beställda, eller varför har de en betydelse?

Ofta är de väl beställda.

De skaffar sig ofta viss ekonomisk position i de länder som de kommer till-framför allt i Syröst, Asien.

Det finns viktiga kinesiska enklaver i Hongkong och Singapur och annorlunda städer.
Och den viktigaste personen i det här sammanhanget är en här som heter Sonchong San.
Mer känd i Västerlandet som Sonjatsen.
Som är uppväxt i Hawaii.
Och som bildar ett antal revolutionära organisationer-
med målomgänningar att helt enkelt stötta tjejsa-dömmet.
Men det är inte socialistiskt revolutionärt här, utan det är mer revolutionärt-
att man vill stötta tjejsa-dömmet, eller?
Ja, det kan man säga att det finns vissa socialistiska element i tänket.
Men det är framför allt en sorts anti-manchurisk nationalism som kommer att ta form.
Och Sonjatsen ger ut en tidning från utlandet.
Exemplar har den där tidningen zipprar in i landet-
och en av dem som läser den här tidningen är en viss Mao Zedong.
En ung kille från Jonanprovinsen.
Ja, som det skulle vara i huvudämnet idag egentligen.
Men du har redan sagt att han växte upp någonstans.
Vad är det här för typ av region i Kina?
Det är en ganska lantlig region.
Han föds i en liten by i en dalgång som heter Xiaoshan Chong.
Man brukar säga Xiaoshan, men Xiaoshan är egentligen den närmaste småstaden.
Hans pappa var fattig från början, men jobbade upp sig till rikebonde.
Och Mao var den äldste sonen.
Han hade två yngre bröder och en adoptivsyster-
som gick tragiska öden till mötes- och småningom.
Man har hållit på att rota i hans tidigaste förflutna-
i efterhand och försökte hitta rötter till hans senare gärning.
Och utan större framgång, det verkar som hans barndom kanske inte var så onormal i alla fall.
Han hade en lite parallell med littlesbarndom faktiskt.
Hittle var född fyra år tidigare än Mao.
Och ungefär på samma sätt att vi har en rätt elak pappa som misshandlas onen ibland.
En mamma som han söker tröst hos.
Han är lite arbetsskygg, han tycker inte om att jobba med sina händer-
utan han föredrar tidigt att söka sig inte intellektuella.
Gör omål och driver omkring och precis som hittle-
så lever han i missärandet vissa perioder.
För den här pappan tar sin hand ifrån honom efter det tar honom?
Ja, egentligen inte riktigt.
Mao påstod i efterhand att han hatade sin pappa.
Det är inte riktigt säkert att det är sant.
På 1920- och 1930-talen var det mord att man skulle göra uppro mot-
föräldra generationer, så det var många intellektuella personer-
som sa att de ohillade sina papper.
Vi vet att hans pappa faktiskt stöttade, honom är en del i hans skolutbildning.

Så riktigt så dåligt var väl inte förhållandet.
Men det var nog en ganska brutalt typ i alla fall.
Som kanske många papper var i den här tiden.
Det här visade sig att det var den normala kinesiska förvaret-
vid den här tiden, men Mao utsattes för ett arrangerat äktenskap.
Hur gammal var han då?
Han var 13 år och bruden var 17 år, om jag inte minns fel.
Mao gick väldigt motvilligt med på att låta sig vigas vid den här damen-
men han levde aldrig tillsammans med henne.
Det verkar inte som äktenskapet ens fullbordade.
Så hon blev vanära den här starka tjejen och dog av naturliga orsaker-
efter några få år.
Först av hans fyra äktenskap.
Inget av äktenskapen var speciellt lyckliga som vi kanske ska komma in på sena.
Och erfarenheterna av det här barnäktenskapet eller tordnorsta äktenskapet-
var att Mao fick en väldigt stark aversion mot såna här arrangerade äktenskap.
Mot traditionell levnadssätt och huvudtaget?
Ja, delvis i alla fall.
Vi vet ju att han var troende buddhist när han var barn-
men övergav buddhism i tonåren.
Hans mamma var troende att han tog över det ett litet tag.
Men efter det så brydde han sig särskilt mycket om religion-
eller tyckte ganska illa om religionsutövande.
Sen var det ju vissa bondetraditioner som höll i sig.
T.ex. en sån trivial sak som hur man borstade tänderna.
Han brydde sig aldrig om att borsta tänderna med tandborste-
och tangkrem eller så, utan han tvättade tänderna med grönt te i gammal kinesisk stil.
Så han fick gröna tänderna?
Ja, han fick visten hinna på tänderna.
Så småningom är det hans livläkare som har skrivit en bok om hans privata liv.
Och lika så att han gillade inte vattenkloseter.
Okej.
Han använde sig alltid av ett hål i orden eller en potta.
Så att han var på stadsbesök så småningom i Moskva-
när han hade blivit ledare.
Och på rummet där han inhyste sig gillade han inte den här vattenkloseten-
så att rysarna fick leta sig där på en potta åt honom.
Välkomna i kontakt med er.
Välkomna i kontakt med er.
Välkomna i kontakt med er.
Välkomna i kontakt med er.
Välkomna i kontakt med er.
Välkomna i kontakt med er.

Välkomna i kontakt med er.

Välkomna i kontakt med er.

Välkomna i kontakt med er.

Välkomna i kontakt med er.

Välkomna i kontakt med er.

Välkomna i kontakt med er.

När kommer han i kontakt med revolutionära idén egentligen?

Ja, det är någonting som kallas för den nya kulturella rörelsen-
som börjar lite smått under första världskriget-

och sen håller på fram till 1920-talet.

Och det kommer i kölvatten då på den kinesiska revolutionen.

Alltså, kineserna gör ju en revolution 1911 till 2012.

En bojlig revolution.

En bojlig revolution där man stöttar monarkin i ett höjd.

För februari 1912 så abdikerar den sista känslan som är bara ett barn.

Och den som blir president är en figur, som heter Jönsjö Kaj-

som är ett auktoritär ledare som socialnionsjälvs försöker göra sig till känslor.

Men det misslyckas kanske det speter.

Men i kölvatten på den här revolutionen i alla fall så kommer det en massa nya idéer.

Socialistiska texter hade varit kända lite löst-

ända tillbaks till de sista åren av 1800-talet.

Men nu börjar man kunna läsa alltså Marx och Engels och det här gänget-
i goda översättningar.

Och en av dem som sitter och läser flitigt är just då Malt Sedong.

Han är student i en stad som heter Changsa.

I den här tiden.

Och han läser oerhört mycket.

Är han en begåvad student?

Ja, det får man säga.

Jag känner att du jämför honom i Hitler.

Men man kan jämföra honom i Hitler.

Hitler var ju lite mer bohemisk.

Hitler tog ju upp det ena ämnet efter det andra och släppte det efter det andra.

Han gickade sig i princip med allt tills han fick bli så bra.

Visst, man var ju mycket mer målmedveten.

Han slukade verkligen litteratur och inte minst texter-
som var tillgängliga i översättning västerländska klassiker.

Han började faktiskt med en väldigt individualistisk-
filosofisk inriktning.

Han var intresserad av en tysk filosof-

som heter Fridrich Paulsen, som i sin tur var inspirerad av Immanuel Kant-
som betonade individualismens centrala roll i det filosofiska systemet.

Det verkar kanske lite märkligt-

om man tänker på masskända kollektivistiska linjesenare.
Men har nog ändå en viss betydelse?
Hans idé om att viljan hade en avgörande betydelse-
för att få vissa kampanjer, vissa projekt genomförda.
Genom att entusiasmera massorna-
skulle man kunna genomföra de mest omöjliga projekt.
Han verkar inte riktigt bryst ut så mycket-
om det som vi brukar kalla den ekonomiska basen i marxistisk teori.
Nej, precis. Han påstod senare för ryssarna-
att han aldrig hade läst marksklassor och Kapitalet.
Där Max går igenom de här ekonomiska grunderna till sin lära.
Men var det för en ung man vid den här tiden?
Var det liksom en självklar grej att gå med?
Han var ju en av de grunderna till kommunistpartiet.
Var det här en liten rörelse, eller hur stor var den till början?
Det var väldigt liten, men massinträdande i de här radikala kretsarna-
var nog ganska tidstypiskt. Det fanns ju flera rörelser vid den här tiden.
Inte minst ett nationalistparti som Sonja Sen hade grundat-
Gomingdang, som senare kommer att bli Mars huvudmotståndare-
som vi kommer in på senare.
Så det börjar som ett socialistiskt parti, Gomingdang.
Det hade vissa socialistiska drag, han pratade Sonja Sen-
om de tre folkprinciperna.
Och en av de där principerna var någon slags vag-socialism.
Det är det som blir nationalisterna sen, som blir huvudmotståndare.
Ja, precis. Han var ganska radikal, Sonja Sen.
Sen kom det att bli en mer högeorienterad rörelse-
efter Sonja Sen's död, 1925.
Men jag tror att Marv var väldigt tidstypisk.
Det förekommer mycket radikala idéer om hur samhället skulle förändras.
Även anarchistiska rörelser fanns det under de här åren.
Och det kommunistiska partiet, precis som du sa-
det var väldigt litet till den början, man började-
och organisera upp sig 1920.
Och sen så hade man den första partikonferensen 1921.
Och det var 13 deltagare och Marv var en av dem.
Men än så länge var han inte någon av de ledande figuren.
Och vid den här tiden då var det självklarhet-
att man skulle vara starkt knuten till komintern.
Den internationella kommunistiska organisation som Moskva hanterade.
Bolsevikiska Ryssland så snart skulle döpas till Sovjet.
Unionen hade en avgörande betydelse här.
Ryssland skickade folk till Kina-

för att hålla koll över de kinesiska kommunisterna.
Och skickade pengar också kanske?
Ja, jag skulle tro det. Jag vet inte så mycket om det.
Men de skickade rådgivare i alla fall-
och försökte lägga upp en strategi.
Och en del av den där strategin var att man borde samarbeta-
med nationalisterna, med Gomindang.
Som vi fortfarande leddes vid den här tiden av Zonja sen.
Enligt Sovjetunionen så ville man att de skulle samarbeta.
Det var ett önskemål från Sovjets sida.
Man insåg att kommunistpartiet var ändå lite för litet-
för att det skulle kunna göra skillnad.
Så att Zonja sändsrörelse-
verkade, erbjuda de bästa möjligheterna-
att få Sovjetrysk insteg i Kina.
Så att medlemmar av kommunistpartiet blev också-
medlemmar av nationalistpartiet.
Man såg det inte som något problem vid den här tiden.
Och ett antal ledare som Johan Lai och Mao Zedong-
och andra hade helt enkelt poster-
i den nationalistiska enklav-
som hade formats i södra Kina-
vid den här tiden på 1920-talet.
Men du sa att när vi är grundandet-
så var han ingen av de ledande personerna.
Nej.
När började han synas när han började stiga fram i partiet?
Ja, alltså det som är viktigt att komma ihåg-
är att det här partiet till en början-
var politärt.
Frankrätt, alltså idén var att man skulle göra revolution-
så smånjör genom statspolietariatet.
Och det var ju den lännistiska tanken.
Det var industriell by-
Precis att Lenin var inte intresserad av landsbygden-
utan det var ju industripolietariatet han pratade om.
Det skulle vara sputspetsen.
Men det måste ha varit ganska begränsat i Kina.
Ja, det fanns en del industrier-
framför allt vissa kuststäder.
Men det var inte tillräckligt kanske att-
bära upp den här rörelsen.
Och nu var det så att 1926 till 1928-

strax efter Sonja sänds död.
Så genomförde hans efterträdare som-
Gomin Dang ledare, Zhang Kaizek.
En expedition från den här syd-
kinesiska enklaven mot Nord, där han-
lyckades ena huvudelen av Kina som-
dites hade varit i praktiken uppsplittrat-
mellan olika rivaliserande krigshära.
Men under den här nodliga expeditionen-
så följde han plötsligt över kommunisterna-
och började mörda alla kommunister-
och kommunistsympatisörer som han kom åt-
i de stora städerna.
Så det var ju ett förräderi som-
utan motstyck.
Och också en möjlighet att förma oss i dem.
Ja, precis. De överlevande-
de som blev kvar efter de här-
massakerna och utränsningarna 1927-
de drog sig, mestadels i alla fall-
tillbaks till landsbygdsbaser.
Och Mao kommer att bli ledande-
figur i en av de här landsbygdsbaserna-
som Ray Jin Sovjetten-
i bergiga områden där-
regeringsmakten hade svårt att komma åt dem.
Och där började han ha utformat en lärare som-
skilde sig ganska mycket från den här vanliga-
läninistiska stuket.
Och det är ju en av de stora skillnaderna-
mellan Maoism och läninism.
Just att man inser att bönderna måste-
entusiasmeras. Bönderna måste-
aktiveras för att hjälpa till och genomföra-
den här revolutionen.
Och sen har man diskuterat i det-
oändliga då. Hur mycket läninist var egentligen-
Mao? Var det så att han kanske var-
mer inspirerad av kinesiska-
bonderörelser? Man vet att han var väldigt-
fascinerad av en bok-
som var skriven under tjejsartiden-
som också finns i svensköversättningar-

som hette Berättelser från Träskmarkerna-
som handlar om ett bonde uppe ro-
under Songdynastin många många hundra år-
tillbaks i tiden.

Och de här rebellerna framställs i väldigt-
heroisk dagar i den här romanen.

Det är jättelång roman. Det är fyra av fem-
volymer i svensköversättning.

Väldigt intressant läsning. Men i alla fall-
Mao var mycket fascinerad av de här-
traditionen av bondemotstånd i kinesisk historia.

Och det är väl en del av bilden.

Och sen är det andra som säger att-

ja, men Mao var nog egentligen-
inte någon bonderevolutionär.

Utan han till syven då sist så sällade han sig-
ganska nära till de leninistiska grundprinciperna.

Så det är lite olika meningar som vårdade.

...

Mao's tänkande har ändå fått en väldigt stor-
spridning globalt, särskilt till tredje värld.

Och det måste ju vara-

på grund av att han baserade sina tankar på-

Ja, det kan man säga.

Och hans masslinje har ju också varit väldigt inspirerande.

Den klassiska eller leninistiska idén är att-

partiet ska vara en elitet, det ska vara en sputspets.

Att man inte kan blanda ihop sig för mycket med de breda massorna.

Mao kör mer än masslinje.

Att medlemmarna av kommunistpartiet måste hela tiden vara-
beredda att leva samma liv som bönderna.

Dela deras umbärande, vara beredda och göra självkritik, etc.

Man ska vara mer ödmjuk inför de stora massorna.

Och att massorna ska inbegripas-

i de revolutionära radikala kampanjer-

som man skapar då för att göra ett nytt samhälle-

eller transformera Kina till något nytt radikalt annorlunda.

Här någonstans bryter ju andra världskriget ut.

Där Japan går in i det manchuriet.

Eller det kanske de var redan tidigare?

Ja, Japan hade intressen i manchuriet sedan ganska länge.

Men de tog över manchuriet från en lokal krigsäre-
i början av 1930-talet.

Sen kom det då ett fullskaligt krig mellan Kina och Japan 1937.
Och det var väl egentligen just kriget mellan Kina och Japan-
som gick upp i andra världskriget och som gav den stora chansen-
till Maus rörelse att hävda sig.
Det hade hänt ganska många saker under 30-talet.
Man hade fått lämna den gamla regimebasen-
och genomföra en strategisk förflyttning.
Den berömde långa maschen.
Som en militärt sett var det katastrof.
90 % av de som startade från den här sovjetten-
omkomm eller försvann på vägen.
Men det var i alla fall en hård kärna som smånjom-
efter en cirkelrörelse nådde fram till Nordkina och Sanchin.
Där de befäste sig i ett otillgängligt område-
där gom i dag regimen inte komma åt dem.
De skapade så smånjom en huvudstad i Genann, i Sanchi.
Genanns samhället kommer att idealiseras i senare historieskrivning-
som en tid de har försökt förverkliga de socialistiska idealen.
En delkända västerländska skrebenta och journalister-
kom till Genann och besökte Mao, Edgar Snow och så vidare-
och var väldigt imponerad av det de fick se.
Och skrev för en intresserad västerländsk publik-
att de här kinesiska rebellerna var prinsvaljantar-
i halmsandaler, prinsvaljantarna gammal serier i fjuren.
Varför stått den här Edgar Snow's bok?
Vad heter den? Red Star of China?
Red Star of China, ja.
Den fick en väldigt genomslag i världen, sålde i miljoner plagor.
Det som är intressant med den är att den innehåller den enda självbiografi-
som vi har av Mao. Han dikterade sin självbiografi för Edgar Snow.
Snow kunde ju inte kinesiska, så att man använde tolk.
Den där självbiografen användes av kineserna själva, så småningom.
Han snyggade till den lite och gav ut den i kinesisk tappning.
Den boken är fortfarande välvärd att läsa.
Inte minst om man vill veta nånting om hur Mao ville framställa sig själv i världen.
Varför var det just Mao som blev den högsta ledaren för kommunistpartiet?
Det kan man fråga sig. Det fanns många rivaler.
En del av de där rivalerna var starkt påverkade av sovjetiska modeller.
Det fanns ett gäng som kallas för de 28 bolsevikerna-
som hade utbildats i Moskva och som flöks tillbaks till Kina på 1930-talet.
Som Stalin ville satsa på...
Stalin var obestriddare i sovjet sedan många år.
De 28 bolsevikerna kom så småningom i underläge, ändå mot Mao.

Det berodde väl på deras relativt stelbenta tolkning av Marxist-lininism.
De hade en politisk linje som kanske inte riktigt passade realiteterna i Kina vid det här laget.
Du tror att Mao's ideologi var viktig för att han faktiskt tog i marknaden?
Det tror jag nog, och Mao själv var onäkligen en väldigt skicklig person.
Det gällde att utmanövera motståndare, sätta folk mot varandra-
och komma upp på toppen i slutändan.
Han var en maktmänniska, men han var inte den enda.
Det fanns olika personer, Trangotau och Wang Ming och så vidare-
som var farliga rivaler till honom.
Som en eller annan ledning kommer att dra det kortaste ståstået.
Man kan säga att från andra hälften av 30-talet var Mao-
den obestridda ledaren för det kommunistiska partiet-
även om han formellt sett inte blev partiledare för en 1943.
Hans Hägerdahl, professor i historia i Linnéuniversitetet.
-En stort tack för idag. -Tack så mycket.
-Tack. -Tack.
Historien nu har varit ute på en femår lång resa, historia.
Det här har varit fantastiskt.
Vi uppskattar alla kommentarer, recensioner och mig-
Både kritiska och översvallande positiva.
Vi har gjort vår grej och det har funkat,
men om vi ska kunna ta oss till nästa nivå så behöver jag med oss er lyssnare.
Därför välkomnar vi alla synpunkter och idéer positiva som kritiska.
Ni kan alltid kontakta mig på UrbanAtHistoria.nu
eller kommentera på vårt Instagram-konto eller Facebook-sida.
Ge oss era bästa uppslag på ämnen och gäster.
Genör dig desto bättre.
Tack för de här åren och vi kör minst lika många år till.